

MVF- BULLETTINEN

MEDLEMSTIDNING FÖR MALMÖ VILTVÅRDSFÖRENING

Nr 2-94

EKSTRANDS JAKTDAGAR

29-30-31 --JULI

Massor av extrapriser
FÖRBERED DIN JAKTSÄSONG MED ETT
BESÖK PÅ EKSTRANDS

ÖPPETTIDER UNDER JAKTDAGARNA ORD.ÖPPETTIDER

FRE 29/7:9-18
LÖR 30-/7:9-16
SÖN.31/7:11-15

VAR.9-18
LÖR.9-13

TEL.0435-102 76
BRUKSGATAN 5
264 33 KLIPPAN

Jägare

- Vapen
— nya och begagnade — i stor sortering

- Vapenskåp

- Tillbehör och reparationer
— i egen vapenverkstad

- Ammunition och lerduvor

- Allt för hunden och fiskaren

ALLTID SPECIALPRISER
skjut upp betalningen med vapenkonto

KJELL:s VAPEN & SPORT AB

Gamla Torget 4 • 245 00 SJÖBO (mitt på torget) • Tel. 0416-100 96

REDAKTÖRENS RUTA

JÄGARENS ANSVAR

Under våren har Svenska Jägareförbundet, via jaktvårdskretsarna, genomfört en informationskampanj på temat Jägarens ansvar. Jägare är en grupp som har mångas ögon på sig och som tidvis varit utsatta för pålagor och bestämmelser som begränsat möjligheterna att jaga. Begränsningar som det i vissa fall är svårt att förstå det verkliga behovet av. För visst skall vi jägare kunna ta vårt ansvar

För viltstammarna så att vi säkerställer dess fortbestånd. Anpassar avskjutningen efter vår kunskap om populationen, samarbetar över ägo- och gränserna och förlägger våra jakttillfällen så att vi inte i onödan stör det vilda.

Gentemot det vilda genom att jaga på ett för det vilda så skonsamt sätt som möjligt, skjuta "rätt" djur, inte chansa och att för säkerhets skull ha förberett ett eventuellt eftersök före jakten.

För viltvården genom att skapa och bevara goda betingelser för viltet med skydd, föda och vatten, vid behov stödutfodra och hålla efter rovviltet.

För säkerheten genom att vara noga med vapenhanteringen, hålla reda på var passgrannar finns och att tänka på behovet av kulfång, samt att träna skjutning.

Med etik och hänsyn. Visa aktning för det fällda djuret och ta tillvara fällt vilt på ett riktigt sätt. Vara aktsamma om marken, samarbeta med jaktgrannar, markägare med flera. Följa jaktledarens order och ställa upp för dina jaktkamrater i samma omfattning som du själv vill bli hjälpt. Inte jaga i anslutning till andras bostäder och visa hänsyn mot dem som inte är jägare.

En hänsynsfull jägare blir en accepterad jägare!

Lars G Truedsson

UTGIVNINGSPLAN

Nr 3 - 19 augusti manusstopp 25 juli

Nr 4 - 28 november manusstopp 25 oktober

Red. tar tacksamt emot bidrag till MVF-Bulletinen.

MVF-BULLETTINEN

Medlemstidning för MALMÖ VILTVÅRDSFÖRENING

Adress: Östra Kattarpvägen, Pl 564, 212 91 Malmö

Postgiro: 63 86 89-0

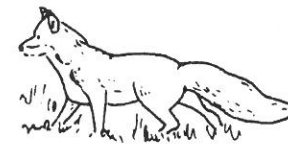
Redaktör och ansvarig utgivare: Lars G Truedsson

Annonschef: Håkan Nilsson, tfn. 040-300340

Tryckeri: Malmö Centraltryckeri AB

Utgivning: Februari, maj, augusti, november

Redaktionskommitté: Lars Truedsson, Sten Christoffersson, Thomas Laurell, Åsa Laurell

Redaktörens ruta	3	Järnhagel	14
Utgivningsplan	3	Utbildning	15
Innehåll	4	Jakt och viltvård	16
Kalendarium	5	Jaktreportage	18
Årsstämma 1994	6	Temakväll	20
Styrelse och valberedning	8	Skytte	21
Jakthundar	10	Styrelse och kontaktpersoner	22

Undvik trängseln och öka effekten av din skyttränning.

Efter semestren blir det en väldig trängsel på skjutbanorna. Det börjar bli bråttom att öva upp färdigheten och nå de resultat som behövs för att få delta i höstens jakter. Det är naturligtvis bra att skjutbanorna användes flitigt, men du gör både dig själv och dina jaktkamrater en tjänst genom att sprida din träning över en längre tid. Detta oavsett det gäller hagel- eller kulskytte. Börja träningen redan nu och fortsätt den kontinuerligt fram till jaktpremiären.

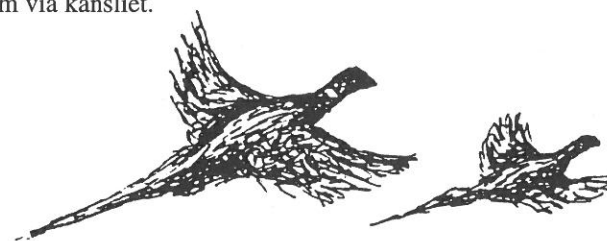

Juni	MVF:s trapbana öppen för träning måndag och onsdag kl 17.00 - 19.30.
Juli	MVF:s trapbana öppen onsdagar kl 17.00 - 19.30
Måndagen den 1 aug. kl 17.00	MVF:s trapbana öppnas åter för träning på måndagar.
Tisdagen den 23 aug. kl 19.00	Temakväll. Hjortjaktsinformation, P.-E. Jensen.
Tisdagen den 6 sept. kl 19.00	Temakväll. Hjortjaktsinformation, P.-E. Jensen.
Tisdagen den 20 sept. kl. 19.00	Information om höstens kurser.

Övriga verksamheter före och vid höstsäsongens början: kråk-, and-, duv- och grävlingjakter allt efter lovlighet och tillgång. Ev. även skydds jakt på duva redan under försommaren. Se information under Jakt och Viltvård.

De som är intresserade av att delta i dessa jakttilfällen bör snarast anmäla sitt intresse till kansliet.

Tillkommande aktiviteter och ändringar anslås på Kvarnbygårdens anslagstavla och ges upplysningar om via kansliet.

ÅRSSTÄMMA 1994

Den 24 mars var det dags för MVF's 92:a årsstämma. Stämman hölls i vanlig ordning på Kvarnbygården med den enda skillnaden att själva årsmötet hölls i uthuset medan eftersitsen avnjöts inne på gården. Rudolf Andersson hälsade oss alla hjärtligt välkomna och överlämnade ordförandeklubban till Sture "Jolly" Persson som blev vald till att leda dagens förhandlingar. Styrelsens verksamhets- och förvaltningsberättelse godkändes och lades snabbt till handlingarna, medan balansräkningen blev föremål för en kortare diskussion pga att bruttobelopp och ej nettobelopp redovisas. Årets redovisning accepterades men i kommande balansräkningar skall nettobeloppen redovisas. Styrelsen beviljades ansvarsfrihet och det blev dags för valberedningen att presentera sina förslag. Rudolf Andersson omvaldes till ordförande, och Eskil Larsson, Lars-Åke Larsson och Anders Sörensson omvaldes som ledamöter. Kjell Sandström invaldes som ny ledamot i styrelsen och Mai

Adielsson och Anders Wahlström som suppleanter. Revisorerna Raimo Issal och Carl-Johan Lindblad och revisors-suppleanter Sven-Gunnar Persson och Åsa Laurell omvaldes. Stämman beslutade att höja årsavgiften med 10 kr till 170 kr och att införa en maka(e)-/samboavgift på 30 kr. Stämman avslutades och eftersitsen tog vid. Deltagarna förflyttade sig in på gården där ärtor med vederbörligt tillbehör serverades. I samband med måltiden utdelades MVF's förtjänsttecken till tre välförtjänta medlemmar: Ulf Norrgren, Björn Ramström och Sven Altrell. Dessutom avtackades de två avgående styrelseledamöterna Lennart Blomquist och Gunnar Westberg. Efter måltiden var ordet åter "Jollys", och nu skulle det handla om Afrika. Med ett manus bestående av en stor karta över den väldiga kontinenten fängslade "Jolly" auditoriet resten av kvällen.

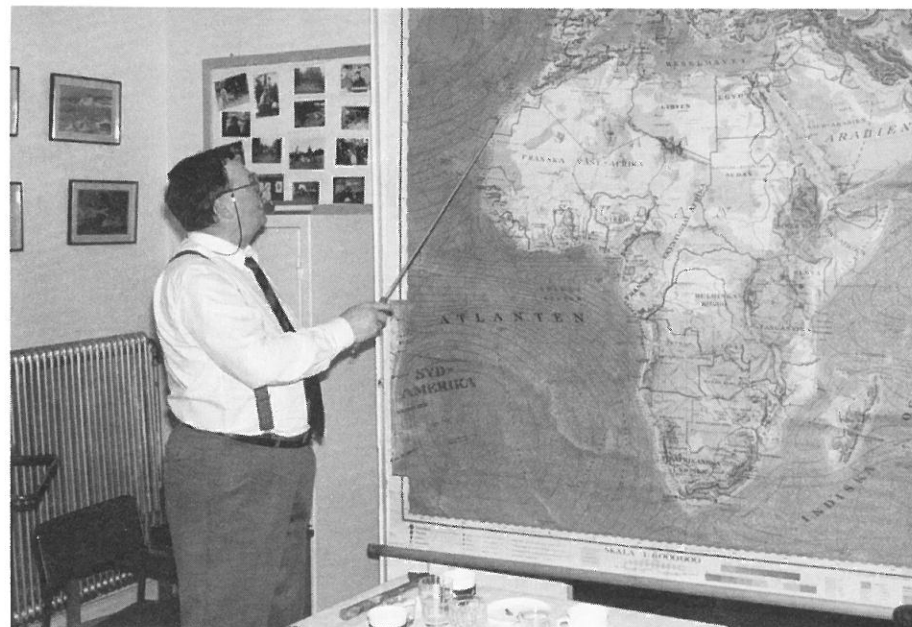
Text Åsa Laurell
Foto Thomas Laurell

Sture "Jolly" Persson leder dagens förhandlingar med Lars G Truedsson och Rudolf Andersson som bisittare.

Ärtor med tillbehör inmundigas på Kvarnbygården.

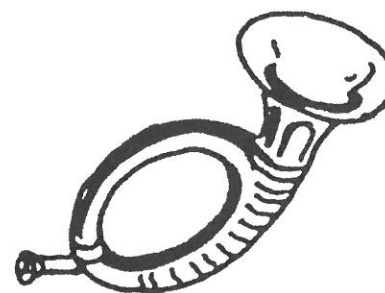
Sture "Jolly" Persson kåserar om Afrika.

MVF's styrelse 1994. Stående: Ragne Wedin, Ulf Norrgren, Jonas Rosengren, Lars Åke Larsson, Tage Andersson, Eskil Larsson, Kjell Sandström. Sittande: Lars G Truedsson, Rudolf Andersson, Olle Dahlkvist. Saknas: Mai Adielsson och Anders Wahlström.

Två tredje delar av MVF's valberedning: Bo Berggren och Sven Altrell. Saknas: Håkan Svensson.

Sven Altrell ovan t.v., Björn Ramström ovan t.h. samt Ulf Norrgren t.h. tilldelas förtjänstecken av ordförande Rudolf Andersson.

Cockerspaniel

Det finns en hel del jakthundsraser som blivit så populära som sällskapshundar att majoriteten av jägarna inte tror att de längre duger att jaga med. Cockerspanieln är en av dem. Men faktum är att det fortfarande finns utomordentligt goda jaktanlag hos en del cockrar. Svårigheten är bara att finna dem. Rasen är ju mycket populär och bland landets ungefär tiotusen cockerspaniel (bara under 1993 registrerade kennelklubben nästan tusen stycken) finns endast några tjog hundar av utpräglad jakttyp.

Intensivt sök

De första jaktcockrar jag minns togs hit under tidigt sjuttital av Erland Ejder i Lund. Och sedan dess har det funnits ett fåtal entusiaster som fött upp och jagat med sådana hundar. Det innebär att avelsbasen i vårt land är mycket smal, men genom regelbunden och förständig import av nytt blod kan stammen hållas på en kvalitetsmässigt hög nivå hos oss. För det krävs engagerade uppfödare; idealister som inte är ute efter att tjäna pengar på aveln, hela tiden vakar över jakt-

En cockerspaniel av jaktblod är lätt att utbilda till en säker apportör tack vare medfödda apportanlag.

egenskaperna, håller ett öga på eventuella ärftliga sjukdomar och har bra kontakter med seriösa uppfödare i rasens hemland.

Liksom sin nära släkting springerspanieln, är cockerns uppgift att söka av marken under bössan, stöta upp småvilt, sitta still i uppflog och skott och därefter apportera på kommando. Men en cocker skiljer sig ändå från springern vad beträffar sättet att behandla marken. Medan springerspanieln gärna lägger upp ett tämligen regelbundet sicksacksök och med fart och kraft pressar sig igenom täta buskar och snår, söker cockern av marken i ett intensivt, kort och ofta oregelbundet, en smula irrande men noggrant sök. I tätningarna snor den omkring som en liten visp.

Det säger sig självt att en så kortsökt hund kräver viltrika marker för att få ett rimligt antal viltkontakter under en jakttag. Goda sydsvenska småviltmarker passar därför bra och det är ingen tillfällighet att praktiskt taget alla jaktcockrar finns i Skåne, Blekinge och på Gotland. Lämpligast är snåriga marker med kanin och fasan.

Stark och envis.

En av de allra främsta experterna på rasen, den svenskfödde brittiske professionella fågelhundstränaren Keith Erlandson, anser att cockern är en i förhållande till sin storlek mycket starkare hund än till exempel en springerspaniel eller en labrador retriever. Den som sett en liten cocker apportera en fullvuxen fälthare eller en kanadagås håller säkert med Keith. Men det är inte bara fråga om styrka; viljan spelar givetvis också betydande roll.

På tal om vilja, så har cockern ibland ganska mycket av den varan. Rasen anses vara betydligt envisare än springern, något som givetvis är på både gott och ont.

Att jaktcockern verkligen kan ta upp konkurrensen med sin större släkting springern bevisades på fjolårets spanielmästerskap,

som delvis avgjordes på Malmö stads marker och som förresten dömdes av just Keith Erlandson. Vann gjorde cockerhanen Skenchall Mark, ägd av Jörgen Sandberg från Bromölla och Skånes Mr Cockerspaniel, Hans Sjöblom från Saxtorp, placerade sin cockertik Ebony Slice på fjärde plats. Detta trots att de flesta startande hundarna var springerspaniel.

Olika raser i kullen.

Cockerspanieln är en ras med mycket gamla anor. Spaniel användes redan för inemot tusen år sedan vid jakt på de brittiska öarna och det är ur dessa urgamla jakthundar som både setter- och retrieverraser utvecklats, låt vara att de senare har en viss inblandning av blod utifrån.

Redan tidigt fanns det flera olika spanielvarianter. Man skilde främst mellan land- och vattenspaniel och när benämningen cockerspaniel dök upp gällde den alla småspaniel. Ända fram till tiden för första världskriget kunde de småvuxna valparna i en kull kallas cockrar, medan de större betecknades springrar. Gränsen mellan cocker och springer drogs vid en vuxen kroppsvikt av cirka 25 pund (11,5 kg).

Namnet cockerspaniel anses ha med morkulla, *woodcock*, att göra, men helt säker är man inte. Kanske användes småspaniel förr i tiden företrädesvis till att stöta övervintrande morkullor i skogarna på de brittiska öarna.

Uppvisning.

En bra jaktcocker visar all sin energi och vilja när den arbetar för att finna vilt. Eftersom en typisk cocker vanligen arbetar snävare och mera oregelbundet i marken än en springerspaniel missar den sällan vilt. Tack vare sin arbetsvilja och ringa storlek har den lätt för att tränga in i taggiga och täta buskage och är därför ofta en effektivare kaninhund än springern i svår terräng. De anses också vara betyd-

ligt uthålligare än springarna vid varm väderlek.

Hur effektiv en verkligt god cocker kan vara illustreras av följanden händelse, som jag bevittnade under ett jaktprov häromåret:

Hunden pressade sig in i ett tätt enbuskage, kanske fem meter långt och tre meter brett, och stötte en vildkanin som sprang ut över öppen mark och blev skjuten i cockerns åsyn. Medan hunden satt still och såg kaninen tumla runt i skottet, läm-

nade ytterligare två kaniner buskaget, en åt vardera hållet. Båda fick dåliga träffar; den ena låg sprattlande kvar på skottplatsen, medan den andra försvann genom en stengårdsgård och in på en buskbevuxen betesmark. Föraren, som dittills inte sagt ett ord, pekade i den riktning den flyende kaninen försvunnit, och gav apportkommando. Cockern nonchalerade den döda kaninen och den som fortfarande låg och sprattlade och gav sig iväg på löpan efter den endast lätt skadade. Medan den var borta plockade en av skyttarna upp

Jaktcockern har betydligt kortare och högt ansatta öron, kortare päls, bred och måttligt välvd skalle och mera muskulös kropp.

den andra skadade kaninen och avlivade den. Efter en minut eller två kom hunden tillbaka med den lätt blesserade, men fortfarande livs levande kaninen, och överlämnade den till föraren. Denne gav ett nytt apportkommando och den lilla cockern hämtade nu den först skjutna kaninen; hunden hade hela tiden kommit ihåg var den låg.

När cockern fick förnyat sökkommando for den åter in i samma buskage och stötte ut en fjärde kanin, satte sig spontant och såg på när den slog runt i skottet och apporterade därefter på kommando.

Inför en sådan uppvisning kan man bara stå mållös. Mera eftertryckligt går det inte att visa vilken effektiv liten jaktmaskin en cockerspaniel av rent jaktblod kan vara, och vilken enorm mottaglighet för dressyr rasen har. Men, som sagt, det krävs viltrika marker för att det skall vara möjligt att dressera en spaniel till denna höga nivå.

Text och foto Sten Christofferson

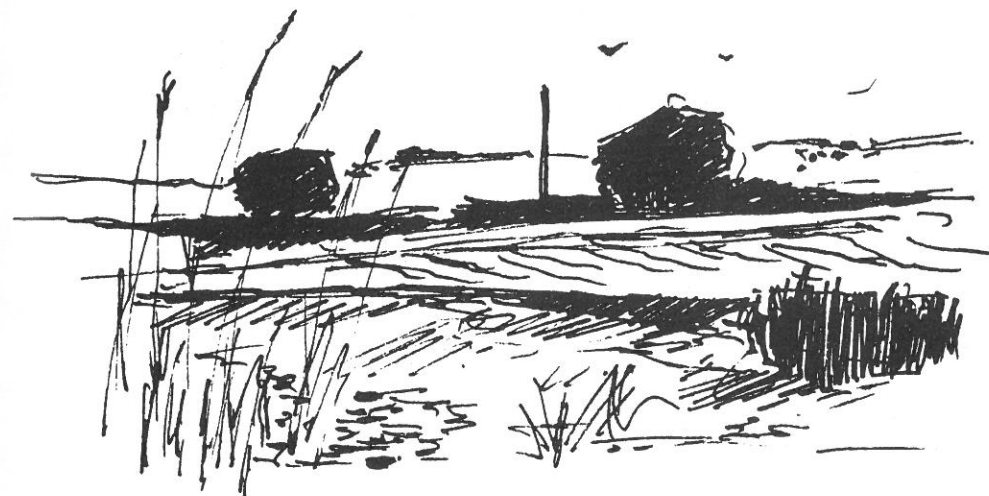
En lyckad jakt börjar hos

Hos oss hittar Du ett brett sortiment till bra priser - året om !

Vi är redan kända för vår personliga service och trevliga bemötande. Välkommen Du också och känn av

**Länsmansgatan 1 ~ 232 34 Arlöv
040-43 26 26**

Vår jaktvårdsrets hade kallat till ett möte den 23 april angående järnhagelproblematiken. Vår egen temakväll i mars, med en mycket livlig debatt och en önskan att få veta mera, hade väl i viss mån initierat kvällens möte. Rudolf hälsade välkommen till en skara intresserade och debattglada jägare och inte minst välkomnade han våra gäster, länsjaktvårdskonsulent Sven Johansson från Skånska Jägarsällskapet och Hans Olsson, Klippan, välkänd vapenexpert - vapensmed - skribent mm. Två tunga namn som borgade för en givande kväll.

Sven Johansson inledde med att tala om miljöproblem med blyhagel och om Svenska Jägareförbundets policy i frågan. Miljöproblemen är 1: att vattenlevande fåglar äter hagel, 2: att utfällning av bly sker i mark med lågt pH-värde och lätt vattengenomsläpplig mark. Ett skjutbaneproblem, som inte berör en jaktmark där det avlossas några få skott om året.

Så få hagel som ett till två kan, om de ätes av en mindre andfågel, orsaka beteendrubbingar som t ex mindre skygghet för människor och rovdjur. Sex hagel ger upp till 50 % ökad dödlighet. Jägareförbundet anser att blyhagel är ett våtmarksproblem och vill att jägarna på sådana områden frivilligt övergår till alternativa hagel. Detta gäller inte bara vid speciellt skyddsvärda områden. På så sätt hoppas Jägareförbundet på att förhindra eller fördröja ett förbud mot blyhagel, som ju inte skall behöva beröra de 150000 jägare som jagar på fastmark.

Jägareförbundet arbetar för bättre märkning av järnhagel och för bättre och billigare ammunition, samt försöker även anpassa skjutbanor för blyhagel. Förbundet önskar att man, utöver de sex bössor man har i vapengarderoben, även skall få köpa

en sjunde, avsedd för järnhagel.

Hans Olsson hoppas på forskningen. I hela världen forskas det och någonstans kommer det en lösning som är bättre än järnhagel, för järnhagel är ingen lösning. 90 % av våra bössor kommer inte att kunna användas. Det är det höga trycket i järnhagelpatronerna plus för trångt borrade bössor som spökar. De bössor man kan använda till kontinuerlig skjutning är halvautomater eller pumpgevär med öppen borrning. Ingen fabrik går idag med på att ersätta en bössa som skadas av järnhagelskytte. Räkna inte heller med någon hjälp från försäkringsbolagen.

Det är på gång en 24 grams patron som skall hålla låga tryck, men den går bara att skjuta med i nya bössor med öppen borrning. I Australien pågår försök med en vismutpatron som skall vara bättre än dagens. Även i Sverige forskas det, bl a om hagel av ett kompositmaterial. Vi får verkligen hoppas på alternativa hagel, för vem vill jaga hare på en frusen plöjning en vinterdag i Skåne med järnhagel och därmed riskera att skada sina jaktkamrater. Hans räknar med att vi i framtiden får använda alternativa hagel (ej järn) för jakt och järnhagel för sportskytte.

Vi hoppas att Jägareförbundet nu visar kraft och stöttar oss i kampen mot onödiga förbud.

Svensk Jakt nr 5 hade en intressant artikel om järnhagel och vad som händer med våra bössor. Följ noga med i debatten så att du vet vad som gäller. Du som skall jaga på CW områden i höst och måste använda järnhagel, var försiktig med vad du stoppar o bössan. Endast lågt laddade patroner i en relativt ny bössa, gärna en halvautomat med öppen borrning.

Björn Ramström

STUDIEVERKSAMHETEN 1993/94

Härmed redovisas följande sammanställning över den gångna säsongens studiecirklar på Kvarnbygården.

Jägarskolan

Jan-Åke Fransson	12
Björn Jernberg	9
Olle Dahlkvist	11
Christer Löwstrand	9
Peter Hjärneby	6
Eskil Larsson	15

Från skott till gryta

Raymond Rasmusson	10
Sven Altrel	6
Bo Berggren	7

Tillagning av vilt

Håkan Olsson	7
--------------------	---

I listan fattas flera cirklar som inte nått tillräckligt deltagarantal. Detta gäller bl a försöket att få igång en cirkel i naturkunskap för jägare. Detta var tydligen inte intressant, men vi skall i höst göra ett försök med den liknande kursen "Viltvård i samverkan", som lanseras hårt av Jägareförbundet och Skogsvårdsstyrelsen. Den handlar visserligen mycket om älg, som vi inte har så stort intresse av, men vi skall göra en anpassning av kursen så att den bättre passar våra förhållanden.

Träningsbanan för säker vapenhantering och avståndsbedömning har visat sig vara till stor nytta i jägarcirkarna och även träningskjutningen i Vinninge har fungerat bra. Inomhusträningen med ljuspatroner och Beam-hit-anläggningen har visat sig vara en god förberedelse för skyttet. Även det sortiment av vapen som

Eftersök

Charlie Johnsson	8
------------------------	---

Dressyrlära, ledarskap och fostran av jakthunden

Sten Christoffersson	8
----------------------------	---

Handladdning

Kay Olsson	11
------------------	----

Bättre jaktskott

Inge Larsson	8
--------------------	---

Skydds jakt i tätbebyggelse

Lennarth Blomqvist	13
--------------------------	----

föreningen nu förfogar över är en stor tillgång för att lära deltagarna att hantera och umgås med vapen.

Från skott till gryta är en naturlig uppföljningskurs till jägarskolan och vid starten i höstas såg den ut att få många deltagare. Tyvärr blev bortfallet stort - liksom för jägarskolan - när cirkarna väl skulle börja. Detta är ett problem som främst drabbar dessa båda kurser och som tycks vara svårt att komma till rätta med.

"Öppet hus" i september -93 gav god utdelning i form av anmälningar till studiecirkarna. Det går väl knappast att ordna öppet hus varje år, men är nog lämpligt att ha som återkommande inslag med ett par års mellanrum.

Utbildningssektionen

INFÖR HÖSTENS JAKTSÄSONG

Din skjutskicklighet och din bekantskap med vapnet håller du bäst levande genom att regelbundet besöka skjutbanan. Det är lika viktigt inför all jakt, oavsett om den sker med hagel- eller kulvapen. För den som avser att delta i de jakter som anordnas av MVF ställs det, utöver jägarexamenskompetens, även krav på genomförd träningskjutning.

Småviltjakt

Deltagare i småviltjakt skall ha träningskjutit på banorna i Grevie. Minimikravet för denna träning är att

- ha genomfört sex serier på föreningens trapbana.
 - fördelade på minst tre tillfällen, och att
 - vid tre av serierna ha uppnått tretton träff
- För att få en allsidig träning rekommenderas också några serier också på hög fasan.

Klövvtjakt

För deltagarna i klövvtjakt krävs närvaro vid information inför höstens klövvtjakt, samt godkänt skjutprov för älgskyttemärket i brons eller älgdekalen.

Information inför höstens klövvtjakt kommer att ges vid två tillfällen. Dels tisdagen den 23 augusti och dels tisdagen den 6 september kl 19.00. Deltagande krävs vid ett av dessa tillfällen.

Tidiga jakttillfällen

Tidigt på säsongen kommer det att anordnas kråk-, and-, duv- och grävlingjakter, allt efter tillgång på dessa viltslag. Eventuellt även skydds jakt på duva redan under försommaren. Jakttillfällena är inte fastställda i tid, utan det kallas till dem med kort varsel när förutsättningarna bedöms gynnsamma. De som är intresserade av att delta i dessa jakter, skall anmäla

sig till kansliet och då även ange vilket viltslag intresset gäller. Vid dessa jakter gäller samma krav för deltagande som vid övriga småviltjakter.

Avståndsbedömning och artkännedom

Utöver den "formella kompetensen" finns det andra färdigheter som är värda att beakta inför jaktsäsongen. Avståndsbedömning är en. När har du ett vilt inom räckhåll för hagelbössan? I jaktsituationen dyker tillfället ofta upp blixtnabbt. En hare rusar iväg och i nästa sekund kan han ha hunnit utanför ett anständigt skjutavstånd. Då ges det sannerligen inte tid att stega eller mäta. Var i terrängen har du längsta skjutavstånd på klövvtjaktspasset? Har du inte tränat avståndsbedömningen innan du intagit ditt pass, har du all anledning att vara orolig när du väl sitter där. Det är lätt att ta miste, särskilt när avståndet skall bedömas över öppna ytor. Tag därför tillfället i akt, när du fram till jaktsäsongens början vistas i naturen, att träna dig i färdigheten att bedöma avstånd. Passar du dessutom på att studera djur i deras naturliga miljö, blir du ytterligare förberedd. Vid klövvtjakt ges i regel restriktioner om vilka djur som får skjutas. När skottillfället dyker upp är tiden för beslut oftast begränsad. Då gäller det att vara snabb och säker i sin bedömning.

Stödgrupp

Inom jakt- och viltvårdssektionen finns en stödgrupp, som skall vara en resurs för sektionens arbete. Ur denna grupp kommer också viltvårdare att rekryteras, efterhand som nya skall tillsättas. Det kommer därför fortlöpande att tagas in nya medlemmar i stödgruppen. De som är intresserade kan anmäla sig till kansliet.

Charlie Johnsson

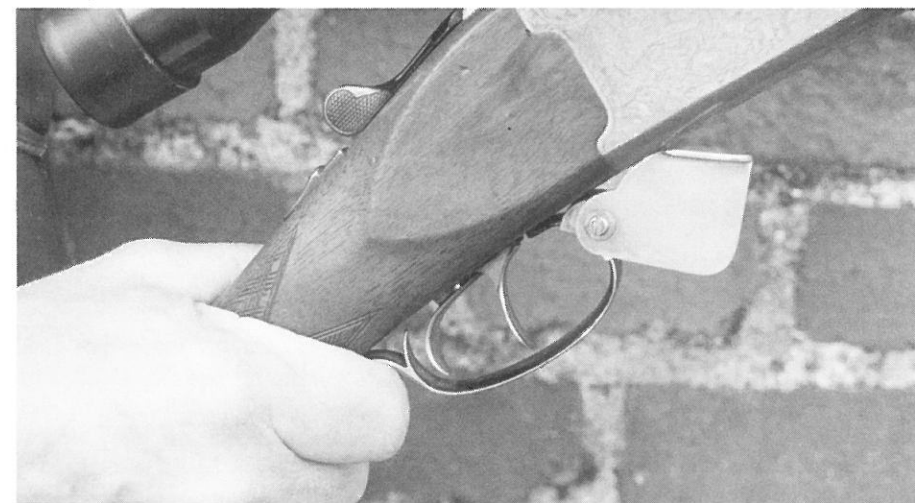
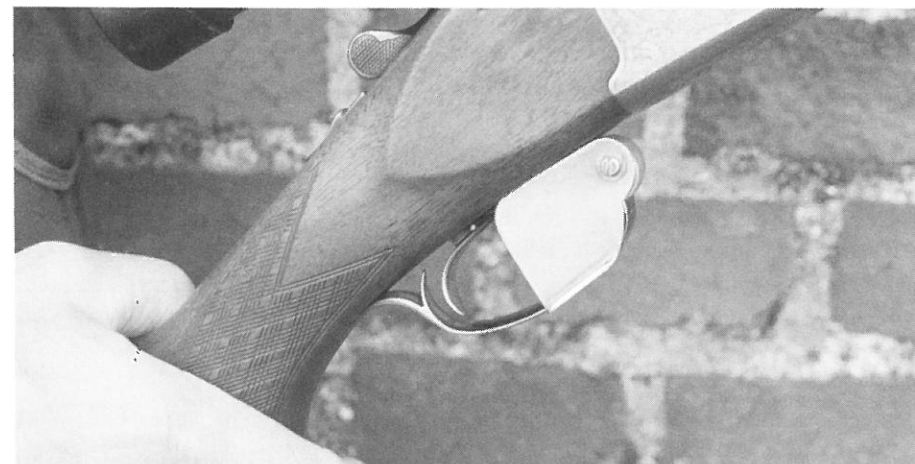

"Säkring" för kulpipan

En dag när jag besökte skjutbanan var Lennart Gotthardsson och provsköt sin kombibössa. Då såg jag att han hade skruvat fast en plåtbit i främre delen av varbygel. Jag undrade naturligtvis varför han hade gjort det och fick följande förklaring: Kulpipan avfyras med den främre

avtryckaren. För att inte av våda - eller med köld stela fingrar - av misstag avlossa ett kulskott istället för ett med hagel, har jag konstruerat denna extra "säkring" för kulpipans avtryckare.

Text och foto L G Truedsson

Övre bilden: Kulpipan säkrad. Undre bilden: Kulpipan osäkrad.

Gåsjakt, område 4.

Det var en regnig morgon jag mötte. Min första i Staffanstorp på ett tag. Kvällen innan hade jag kommit från ett härligt Värmland i sin sena höstprakt.

Jag hade nästan glömt hur vinden kan stå i och regnet piska vår ädla mylla och det var med en skeptisk min jag blev upp.

Förhållandena var idealiska för ändamålet, alltså inte att stiga upp, men däremot för den jakt vi skulle bedriva. Detta var min första jakt och det med MVF. Allt var redan packat och förberett så det var bara att äta och åka.

Bilen fångades lite välkomnande av vinden och förutspådde bra utsikter för dagen, men regnet gjorde sitt för att få mig att vända om.

Min far och jag anlände till bensinmacken intill Sturups flygterminal och där var det bara att invänta jaktlaget.

Det var sammanlagt elva stycken som blev mötta av Eskil. Efter det att alla hälsat på varandra, gick Eskil igenom dagens jakt. En del kände varann sedan innan och det verkade vara ett muntert gäng. I alla fall var det en tapper skara som for iväg i mörkret strax efter 05:00 den 9 oktober 1993. Det skulle bli årets första gåsajakt på område fyra.

Väl framme började alla samtidigt att dra på sig sina regnkläder, ingen tvekan här inte, ingen behövde övertalning.

Väl redo gick Eskil igenom vem som gick med vem och delade upp oss i två lag, drog ner hatten och travade iväg med de som skulle följa honom.

Jag följde med Bo Berggren och blev placerad, med en annan värmlänning, vid en taskig kopia av en mycket sorglig buske, som inte ingav något hopp om vidare

skydd mot vinden som nu hade ökat.

Ibland for regnet fram i så täta skurar över ängen att det liknade dimma, ack härliga Skåne. Ni förstår säkert vid det här laget varför jag poängterar vädret hela tiden men det var något rent *froktansvärt va det reina!*

Nu var vi redo, vi satt hopkrupna bakom den mäktiga busken och inväntade *Anser anser, Anser a. albibrons, Branta canadensis* och vad nu gäss som männe komma.

Öronen var spetsade till maximum, sinena på helspänn, allt blev helt plötsligt tyst och sen var jag genomsur. Det tog inte mer än 20 minuter från det att jag kommit fram till mitt pass så var jag dyblöt rakt igenom in till bara kroppen!

Förvånad?

Nej inte särskilt, jag kom och tänka på ordspråket "det finns inget dåligt väder, bara dåliga kläder" och log lite ironiskt för mig själv...

Kak kak kak och **kaakakakak** (allt från Björn Ursings fågelhandbok) bröt tystnaden som regnet och vinden skapat. Nu kommer de!

Vi spanade in i regnskurarna och helt plötsligt uppenbarade sig gässen. Vilken syn när de kom in med vinden, susande förbi i V-formationer som den ena bombskvadronen efter den andra!

Till verket. Nu var det till att kolla sin avståndsbedömning och *pang* där kom första bom. Allt eftersom timmarna gick fick vi en del chanser och ibland kunde vi höra våra grannar avlossa ett skott. Det var inte många. Till höger om oss hördes det som om den andra gruppen fick några

chanser.

Gässen kom i vågor, ibland tog det en lång stund innan vi överhuvudtaget hade några över oss. Till sist fick vi se hur en av våra passgrannar fick en gås, den första för dagen. Detta sporrade oss naturligtvis och jakten fortsatte. Fantastiskt, jag hade glömt kylan. Tillfällena haglade inte precis för vår del, men vi hoppades att de andra haft bättre tur, för nu var jakten över.

Väl samlade vid bilarna blev vi mötta av en ombytt herre, avstår från att avslöja hans namn, men ombytt var han. Detta berodde inte på att det regnat utan att mannen vid förflyttning hade gått ner sig, fastnat, försökt resa sig och för att rädda bössan inte kunnat ta emot fallet med händerna och fallit pladask i moderjords kletiga famn.

Han var givetvis inte så munter, men

jakthundarna var. Tre gäss hade fallit offer för dagens jakt och de var grågäss alla tre.

Jag för min del sköt inte idag, men hade lärt mig en hel del ändå: bättre regnkläder, svårigheten med avståndsbedömning uppåt, att gäss är svårskjutna och att de reagerar otroligt snabbt på ljusa partier hos oss jägare, samt att det är en mycket trevlig stämning MVF kan erbjuda på sina jakter, väder till trots.

Kontentan var att vi hade det mycket trevligt och flertalet avslutade dagen med sina versioner på jakten över en varm kopp kaffe.

Tack ska ni ha Eskil och MVF för en trevlig dag och första jakt.

Med vänliga hälsningar och fortsatt deltagande från

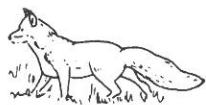
Douglas Lindström.

Servicehus med tryck.

Utöver moderna 2- och 4-färgspressar och bokbinderi har vi nu också en stor reproavdelning i samma hus.

Det betyder ännu snabbare service och ännu bättre priser. Välkommen till MCT-tryckeriet som sätter kvalitet och kundservice i främsta rummet.

AB MALMÖ CENTRALTRYCKERI
mct.
Krossverksgatan 34, 216 16 Malmö.
Tel 040-15 55 70, fax 040-15 96 40.

Flåning av rävar

Som ett led i MVF:s strävan att ge Jägar-skolan en så praktisk utformning som möjligt, hade vi kallat till en extra sammankomst torsdagen den 17 mars. Avsikten med sammankomsten var, att flå rävar. Tre stycken rävar hade välvilligt ställts till vårt förfogande av Charlie Jonsson.

Den första räven flåddes av konservatorn Christer Brandt. Man slutar aldrig upp att förundras över vad yrkesskicklighet betyder i sådana här sammanhang. Allting verkade så enkelt när Christers vana händer snabbt "pålsade av" räven. När de två

andra rävarna skulle flås var det meningen att cirkeldeltagarna skulle ta över. Så skedde också. Med ovana händer var där ett par stycken som tog mod till sig och började karva i rävarna. Under Christers skickliga ledning blev slutresultatet ganska bra. Alla cirkeldeltagarna tyckte att övningen var både intressant och lärorik och manar till efterföljd. MVF:s strävan är, som nämns i ingressen, att komma igen med fler praktiska övningar.

*Foto Jan-Åke Fransson
Text Olle Dahlqvist*

MEDLEMSANNONS

Till salu

LABRADORVALPAR f. 2 april -94 efter Gamekeepers Black Jack. 1 pr jaktprov (GBFTCh SJCh Haretor Shadow - Spik Lasses Lisa) u. Duvkullans Zucki 1 pr Ekl. (GBFTCh SJCh NJCh Blackthorn Briard - Rockdoves Whirlwind)

Ögon, höfter och armbågar utan anmärkning.

Charlie Johnsson, tel 040-46 65 05

HAGELSKYTTE I GREVIE

MVF:s bana för Nordic trap är öppen för övningsskytte varje helgfri måndag och onsdag kl 17.00 - 19.30 t o m den 21 september. Under juli månad dock endast onsdagar kl. 17.00-19.30.

Någon av MVF:s instruktörer kommer att finnas vid banan på onsdagar.

Grupper kan boka in för instruktion eller träning även på annan tid efter anmälan till kansliet, tel 040- 49 49 30.

Lars Olssons lerduvebanor (bl a skeet och hög fasan) är sommartid öppna: Må - ons kl 15.00 - 19.30, fr kl 13.00 - 18.00 samt lö kl 09.00 - 13.00.

Ammunition tillhandahålles på banorna. Serieavgifterna betalas, för MVF:s bana till tjänstgörande funktionär och för övriga banor till skyttecentrats expedition.

KULSKYTTE I MAGLARP

Trelleborgs Jakttskytteklubb håller sin älgbana i Maglarp öppen:

Lördagar kl 09.00 - 13.00.

Under sommartid även tisdagar kl 18.00 - 20.00

Överenskommelse om andra tider via: Gustav Fridsberg, tel 0410 - 136 91.

KULSKYTTE I LIMHAMN

Limhamns skytteförening har följande anmälningstider för sin älgbana:

Lördagar kl 09.00 - 11.00. Vapen och ammunition tillhandahålles.

Tisdagar kl 17.00 - 18.30. Eget vapen och ammunition.

Stängt juli månad. Överenskommelse om andra tider kan göras via:

Lennart Johansson tel 040 - 878 52

STYRELSE OCH KONTAKTPERSONER

Styrelse

Rudolf Andersson ordförande	040-46 49 57
Tage Andersson, v. ordf	040-94 19 41
Kjell Sandström, sekreterare	040-30 18 91
Anders Sörensson, v. sekr	040-831 36
Ragne Wedin, kassör	040-49 99 97
Olle Dahlkvist, ledamot	040-46 54 61
Eskil Larsson, ledamot	040-44 02 98
Lars Åke Larsson, ledamot	040-15 92 35
Lars G Truedsson, ledamot	040-41 12 23

Suppleanter

Ulf Norrgren	040-49 97 89
Jonas Rosengren	040-18 47 86
Mai Adielsson	040-49 30 23
Anders Wahlström	040-96 32 86

Sektion Utbildning

Ulf Norrgren	040-49 97 89
Olle Dahlkvist	040-46 54 61

Sektion Jakt & Viltvård

Charlie Johnsson	040-46 65 05
------------------------	--------------

Sektion Skyddsjakt

Tage Andersson	040-94 19 41
Bengt Örneberg	040-91 50 41

Sektion PR-RED.kommitté

Lars G Truedsson	040-41 12 23
Sten Christoffersson	040-48 11 84

Sektion Skytte

Björn Ramström	040-22 33 17
Raymond Rasmusson	040-40 37 48

Sektion Provledare

Björn Ramström	040-22 33 17
----------------------	--------------

Sektion Kvarnbygården

Raymond Rasmusson	040-403748
-------------------------	------------

Sektion Medlem

Lars-Åke Larsson	040-15 92 35
------------------------	--------------

Revisorer

Raimo Issal	040-49 05 88
Carl Johan Lindblad	040-49 94 90

Valberedning

Bo Berggren	040-40 21 48
Sven Altrell	040-16 11 91
Håkan Svensson	040-16 13 05

Kansli:

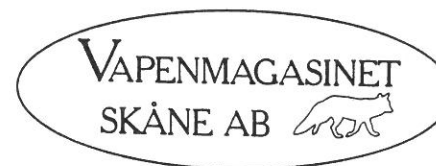
MALMÖ VILTVÅRDSFÖRENING
KVARNBYGÅRDEN
Östra Kattarpsvägen, Pl. 564
212 91 MALMÖ

Telefon 040-49 49 30
Expeditionstid:
Må - Fr kl 09.00 - 12.00
Telefonsvarare övrig tid.

Vapen, ammunition,
laddutrustningar, tillbehör, kläder m m

Reparationer av alla slags vapen
Egen verkstad

(Du hittar oss i hörnet av
Södra Förstadsgatan / Möllevångsgatan)

S Förstadsgatan 76 200 42 Malmö Tel 040-11 54 50

Medlem av SVENSKA
DJURSUKHUSFÖRENINGEN
Uppfyller föreningens
normer för djursjukhus

LUNDABYGDENS DJURSUKHUS

Porfyrvägen 6, Lund Tel. vx **046-15 02 00**

Dag- och kvällsmottagning

Jour: Olycksfall och akuta sjukdomsfall **046-15 02 04**

All mottagning efter telefonanmälan

Djursjukvård med specialistkompetens

Måndag–torsdag 8–19, fredag 8–17

Jour dygnet runt *alla* dagar

Välkomna!

Cypressvägen 11, 213 63 Malmö

Växel: 040-22 90 00, Jourtel: 040-94 15 64, Tidsbeställning 040-22 90 25

Djurshopen är öppen

Måndag–fredag 15–17

Ni kan även handla i vår reception

Måndag–fredag 8–18

I regi av Malmöhus Läns Hushållningssällskap

CHLORIDE
MOTIVE POWER

Batteriunion AB, Ridbanegatan 4, 213 77 Malmö

Telefon 040-21 08 02 • Fax 040-21 67 50